

WS - viesti

Outilaisille ja Smolandereille

2023

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Kotisivu: www.ws-sukuseura.fi

Facebook: hakusanalla ws-suku

Puheenjohtaja: Teuvo Voutilainen, Anaskintie 33, 71200 Tuusniemi, 0400-346 797

Sihteeri: Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi, puh. 044-5928 697

Pankki: Valkeakosken Osuuspankki, FI13 5494 0920 0645 34, BIC OKOYFIHH

WS-wiesti

Julkaisija: Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Toimittajat ja taitto: Marita ja Mikko Parviainen

Paino: Monetra Oulu Oy, Kuopio

Sisälllys:

Puheenjohtajan tervehdys

Tapahtumia vuoden varrelta

Sukujuhla Tuusniemellä

Teatterissa Tampereella

Vuosikokous

Ruskretki Lappiin

Pikkujoulu 2022

Suunnitelmissa – tulevat tapahtumat

Vanhoista lehdistä poimittua

Kotiseutukeskus Tyyskä

Stalinin vainojen uhrit

Runoja

Jäsenasiaa

Ja taas tuli joulu

Kuvat: Marita ja Mikko Parviainen

Kansikuva: Ruskaretkellä Vuontispirtiltä

Puheenjohtajan tervehdys

Hyvät sukulaiset

Niin vaan se on kesä mennyt tänäkin vuotena ja syksyn tuulet tuivertaa ja pudottelee puista lehdet pois. Mennyt kesä oli meille juhlan aikaa, pidettiin 75-vuotis juhlat Tuusniemellä. Juhliin osallistuttiin 75 jäsenen voimin ja sääkin suosi meitä. Etenkin Juojärvellä tapahtunut laivaristeily saatiin vietyä aurinkoisen sään vallitessa. Kiitokset kaikille juhlaan osallistuneille.

Minun puheenjohtajakauteni alkoi tämän vuoden toukokuussa, kun pitkäaikainen puheenjohtaja luopui tehtävästä. Suuri kiitos Eijalle pitkäaikaisesta työstä sukuseuran hyväksi. Olen tehtävääni innostunut ja toimin niin hyvin kuin pystyn. Suuri huoli on tässä jäsenistön kehityksestä. Mistä löytyisi se viisasten kivi, että saataisiin sukuseuraan lisää jäseniä. Siinä on paljon tehtävää.

Pikkujoulua vietämme Varkaudessa lauantaina 1.12.23. Katsomme teatteriesityksen ja ruokailemme esityksen jälkeen paikallisessa ravintolassa. Tervetuloa mukaan!

Vuosikokous pidetään keväällä 2024 Hämeenlinnassa panssarimuseolla. Tervetuloa silloin joukolla mukaan, onhan tämä paikka lähempänä myös Etelä-Suomen asukkaille.

Kesäretkeä on suunniteltu heinäkuussa 2024 Tuusniemen rotkolaaksoon, jossa on mielenkiintoista nähtävää ja laavulla on tarjolla rantakalaa ja nokipannukahvia.

Toivotan kaikille hyvää loppuvuotta ja hyvää joulua ja talven odotusta!

Teuvo

TAPAHTUMIA VUODEN VARRELTA

Sukujuhla Tuusniemellä

Sukuseuramme vietti 75-vuotisjuhlaansa lauantaina 15.7. Tuusniemen koulukeskuksessa. Olemme yksi maamme vanhimmista talonpoikais/maalaisväestöseuroista.

Juhla oli pitkälti paikallisten suvun edustajien järjestämä, päävastuun kantoivat Hannu ja Eero Smolander sekä Teuvo Voutilainen. Hannu toimi juhlan juontajana ja Teuvo puheenjohtajana toivotti vieraat tervetulleiksi. Juhlijoita paikalle saapui noin 75 henkilöä. Kunnan tervehdyksen juhlivalle seuralle toi kunnanhallituksen puheenjohtaja Heikki Smolander, joka kertoi lyhyesti Tuusniemen kunnan tämän hetkisestä tilanteesta. Hän totesi mm. kunnan taloustilanteen olevan ennakoitua paremman ja kuinka tärkeää on säilyttää elinvoimainen koulu kunnassa. Tilaisuuden musiikista vastasi Tenho Holopainen yhteineen ja ensimmäisenä kappaleena kuultiin tietenkin Juojärvi-valssi.

Juhlapuheen piti liseniaatti ja sukututkimuksen harrastaja Matti Tossavainen. Hän kertoi sukuseurojen ja sukututkimuksen tilanteesta ja merkityksestä tällä hetkellä. Sukuseuroilla on samat haasteet kuin kaikilla yhdistyksillä. Väki vähenee ja aktiivisia toimijoita on aina vaikeampi löytää. Sukuseuroilla on kuitenkin merkittävä tehtävä siirtää suvun perinteet seuraaville sukupolville ja lisätä ihmisten yhteyttä kotiseutuun, samalla vahvistaen heidän identiteettiään – ”nykyisyys rakentuu menneiden sukupolvien työlle”. Tossavainen totesi, että into sukututkimukseen on viimeisten vuosikymmenien aikana lisääntynyt ja sukututkimus on monien muutosten edessä. Tietokoneet mullistivat tutkimusta, kun jokainen saattoi kotikoneeltaan katsella arkistolähteitä. Valitettavasti lähdeaineiston kuvaaminen on kuitenkin vielä kesken. Myös lähdekritiikki saattaa monelta unohtua. Uusimpana asiana sukututkimukseen on tullut geneettinen tutkimus, jonka avulla voidaan täydentää perinteisen tutkimuksen tuloksia. Mitä mahdollisuuksia sitten tarjoaa tekoäly, jonka avulla voidaan käsitellä suuria aineistoja. Onko tulevaisuudessa mahdollista tehdä koko Suomen kattava sukututkimus tai tulkitseeko tekoäly vanhoja käsialoja tutkijoille.

Omat esitelmänsä juhlassa pitivät sisarukset Anna ja Paula Kuikka. Lääkäri Anna aloittiluentonsa toteamalla itäsuomalaisten sairastavuuden olevan suurempaa kuin länsisuomalaisilla. Syynä tähän pidetään erilaisia elintapoja ja perintötekijöitä. Hän kertoi tyypillisimmistä itäsuomalaisten sairauksista ja mahdollisuuksista niiden ehkäisyyn. Riskitekijöitä vähentämällä sairastavuutta voidaan pienentää. Asiantuntijana Veikkauksella työskentelevä Paula tarinoi veikkauksen historiasta ja nykytilasta. Oy Tippaustoimisto Ab aloitti vakioveikkauksen syyskuussa 1940 ja ensimmäisen rivin teki Paavo Nurmi. Lottotyttötarinoiden jälkeen tultiin sitten nykyaikaan ja asiakkaaksi rekisteröitymiseen.

Esiintyjät vasemmalta: Anna ja Paula Kuikka, Heikki Smolander ja Matti Tossavainen

Juhlassa palkittiin pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta työstä sukuseurassa Sukuseurojen Keskusliiton kultaisella ansiomerkillä Eija Mäki ja Juha Ilmoniemi ja WS-sukuseuran kultaisella merkillä Risto Smolander ja Teuvo Voutilainen. Lisäksi Eeva Voutilainen kutsuttiin sukuseuran kunniajäseneksi. Juhlan jälkeen laskettiin seppele sankarihaudoilla ja päivä päätettiin upeassa säässä parin tunnin risteilyyn Juojärvellä.

Palkitut vasemmalta: Eija Mäki, Juha Ilmoniemi, Risto Smolander ja Teuvo Voutilainen

Sukutuotteet kiinnostivat ja kävivät hyvin kaupaksi

Orkesteri houkutti rohkeimmat jopa tanssimaan

Seppeleen sankarihaudoilla laskivat Eija Mäki ja Teuvo Voutilainen. Airueina olivat Eero ja Hannu Smolander.

Risteily Juojärvellä sujui leppoisissa tunnelmissa.

Teatterissa Tampereella – Tea Seppälä

Lumisena kevättalven lauantaina 13 Parviaista ja Voutilaista/Smolanderia seuralaisineen pääsi nauttimaan Tampereen Työväen Teatterin vuoden pyörineestä Katrina näytelmästä. Sally Salmisen kirja Katrina ilmestyi 1936 ja ilmestyttyään kirja oli suuri menestys. Se on saanut uuden käännöksen Juha Hurmeen kääntämänä 2018, johon teatteri dramatisointi pohjaa. Tampereen työväen teatteri esittelee näytelmän karheen kauniiksi rakkaustarinaksi, joka sijoittuu sadan vuoden takaiselle Ahvenanmaalle. Näytelmän on ohjannut Johanna Freulich. Katrinoa näytteli Jonna Järnefelt. Johania, suulasta merimiestä, näytteli Jyrki Mänttari.

Hiljaisten koronavuosien jälkeen oli melkoinen elämys olla sisällä monikerroksisessa teatteri-rakennuksessa, joka tulvi ihmisiä. Ajatella tällaista on olemassa, meitä on näin paljon ja me kaikki olemme vielä elossa ja menossa katsomaan samaa näytelmää. Tällainenhan oli joskus ihan tavallista. Ja hyvä tavaton oliko tämä rakennus näin suuri ja valoisa, kun kävimme täällä viimeksi? Vai olimmekohan me jossain pienemmässä ja intiimimmässä tilassa? Jännittävää oli myös, saadaanko me koko oma seurue kasaan ja keitä paikalle ilmestyisi. Keitä muistaisi aikaisemmilta vuosilta? Siitä oli jo kulunut alun toistakymmentä vuotta, kun olin viimeksi osallistunut Parviaisten sukuseuran tapahtumiin, ihan lähipiiriäni lukuun ottamatta. Taisimme me kaikki tulijat löytää, eikä kukaan jäänyt vaille lippujaan.

Näytelmässä nuori Katarina on jättänyt lapsuudenkotinsa Pohjanmaalla ja lähtenyt viehättävälle ja puheliaalle miehelle vaimoksi Ahvenanmaalle. Mies on selvästi kaunistellut taloaan ja varallisuuttaan ja Katrinalla on vaikeuksia sopeutua talollisen tyttärestä merimiehen muijaksi nuhruiseen torppaan. 15-vuotiaan tyttäreni silmin nähtynä nuorikko on hankittu viekkaukella ja vääryydellä ja näytelmä on suorastaan kamala. Koululaiset kävivät sen katsomassa pian ensi-illan jälkeen. Äiti ja isä saatellaankin kahdestaan teatterimatkalta melkoisilla varoituksilla hirmuisesta näytelmästä. Keski-ikäisen duunarin silmin nähtynä Katrinan rakkaustarina ei näyttäydä ihan yhtä tummasävyisenä ja merimiehessäkin ilmenee hyvän aviomiehen ja isän aineksia liioittelutaipumusten lisäksi. Elämä saaristossa on toki kovaa ja leipä tiukassa.

Isot isännät ja pienet torpparit elävät hyvin erilaisissa maailmoissa, ihmisen ylpeys ja sitkeys on yhtä syvää ja taipumatonta silloin kuin nykyäänkin. Ihmisten vuorovaikutussuhteet ovat monenlaisia, toisille ihminen on ystävä, jota autetaan toisille sama ihminen on halpaa työvoimaa ja itse on omia puoliaan pidettävä ja saatavansa perittävä.

Elin ihan täysillä mukana vaimon, äidin, työntekijän ja naisen elämän ilossa ja suruissa, vastoinkäymisissä ja onnistumisen hetkissä. Mieleeni nousi väkisinkin ajatus, ettei auringon alla tosiaankaan ole mitään uutta. Rikkaat ja köyhät elävät yhä yhtä kaukaista ja toisilleen vierasta elämää kuin sata vuotta sitten. Ainoat paikat, joissa piilotetut yhteiskuntaluokat joutuvat toisiaan kohtaamaan ovat peruskoulu ja hautausmaa. Totesimme yhdessä tuumin mieheni kanssa, että opettajilla on ollut varsin kunnianhimoinen tavoite sivistää suomen nuorisoa, kun ovat 9. luokkalaiset vieneet kyseistä näytelmää katsomaan. Kummastakaan meistä näytelmä ei ollut aivan kevyt tai helppo, mutta kuitenkin hyvin elämänmakuinen kertomus perheestä ja kyläyhteisöstä, läheisistä huolehtimisesta ja paremman huomisen rakentamisesta.

Näytelmän lavasteet olivat kaikessa yksinkertaisuudessa nerokkaat. Harmaat puulaiturit ja harmaat talon seinät suorastaan tuoksuivat suolalta ja kalalta. Viiman voi melkein tuntea itse. Väliajalla pääsimme ihastelemaan näyttelyä Tampereen työväen teatterin lavastuksista vuosienkin takaa. Pienoismallit ja havainnekuvat olivat kiehtovia ja oikein toivoin, että olisin voinut katsoa taltiointeja näytelmistä, joihin ne oli huolella ja hartaudella laadittu. Maistelimme herkullisia leivonnaisia ja juomia. Vaikka kyyneleet tuli pyyhittyä silmistä jo aplodien aikana, näytelmän hahmojen kohtalot olivat ajatuksissa vielä päivä näytelmän loputtua. Suosittelen kaikille historiasta ja ihmisistä kiinnostuneille, mutta nuorille isänmaan toivoille näytelmässä on aika paljon surua ja tummia vesiä. Elämä harvoin kulkee sellaisia uomia, joita nuorena toivoisi sen soljuvan. Tämä kappale vaatinee jo vähän varttuneempaa mieltä, että näytelmän toivonpilkahdukset tuottavat iloa ja katsoja voi kotiutuessaan olla hieman lempeämpi omia vastoinkäymisiään kohtaan. Sen verran vaikuttava näytelmä oli, että piti antaa veden virrata Tammerkossessa kuukausien ajan ennen kuin pystyin mietteeni aiheesta artikkeliksi jäsentämään. Sally Salmen kirjankin voisi lukea, se oli aikanaan teatterin tietojen mukaan melkoinen menestys ja inspiroi muitakin kuvaamaan saaristolaiselämää.

Vuosikokous

Vuosikokous pidettiin 29.4. Kuopion Museon kokoushuoneessa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Teuvo Voutilainen ja varapuheenjohtajaksi Eero Smolander. Kokoukseen osallistui 8 henkilöä.

Sukuseuran puheenjohtaja vaihtui. Pitkään seuraa johtanut Eija Mäki luopui tehtävästään ja hänen tilalleen valittiin Teuvo Voutilainen.

Varapuheenjohtaja Eero Smolander on 75 vuotias evp koneurakoitsija Tuusniemen Susijärveltä. Harrastuksiin kuuluu mm. vanhat koneet, metsästys ja kalastus.

SUKUTUOTTEET – ITSELLE TAI LAHJAKSI

Riipus WS-logolla, hopeinen, 45cm / 50cm ketjulla		60€
Korvakorut WS-logolla, hopeinen, riippuvat / nappi		60€
Sukukirja		60€
Isännänviiri		110€
Pöytästandaari		50€
Lippis, WS-logolla UUSI TUOTE!		15€
Kylpypyyhe		20€
T-paita, WS-logolla		10€
Ruokaservetti	10kpl	3,50€
Kahviservetti	10kpl	3€
Anno Domini -kirjanen	1kpl	5€
Olavinlinna-adressi kuorineen		1,50€

Tilaukset: info@ws-sukuseura.fi tai puh. 044 5928 697 / Marita

Ruskaretki Lappiin

Muutama vuosi sitten Parviaisten Sukuseurassa mietittiin toimintaa ns. välivuosille. Sukua kokoava sukujuhlahan järjestetään joka kolmas vuosi. Hallitukseemme kuuluu Jyväskylästä Heikki Parviainen, joka on myös Jyväskylän Ladun puuhamiehiä. Hän järjestää vuosittain keskisuomalaisille patikointi- tai hiihtoretkeä Lappiin. Hessu ryhtyi sitten puuhaamaan sukuseuralle ruskaretkeä. Ajatuksena oli, että kun Parviaisten lisäksi mukaan kutsutaan myös Voutilaiset ja Smolanderit saataneen bussilastillinen Lappiin lähtijöitä. Tavoitteena oli kaksi bussia. Toinen bussi lähtisi Jyväskylästä ja sen täyttäisi lähinnä Jyväskylän ladun väki ja sukuseuralaisten enemmistö lähtisi toisella bussilla Kuopiosta. Isoa bussia täyteen sukuseuralaisia ei kuitenkaan onnistuttu houkuttelemaan vaan retkelle osallistui 11 Parviaisten- tai WS-sukuseuran jäsentä.

Lauantaina 2.9. klo 6 starttasivat iso bussi Jyväskylästä ja pikkubussi Kuopiosta. Meidät Savosta lähteneet kuskattiin nelostien varteen Pyhäsalmele, josta Jyväskylän bussi nappasi meidät kyytiinsä. Perillä Vuontispirtillä olimme illalla seitsemän jälkeen.

Vuontispirtti sijaitsee Vuontisjärven rannalla lähellä Raattaman kylää Enontekiöllä Pallas-Yllästunturin kansallispuiston kupeessa. Heti Vuontisjärven takana kohoavat tunturit, lähimpänä Vuontiskero. Tunturiylänköä myöten kulkee Pallakselta Hettaan menevä vaellusreitti. Pirtiltä reitille (Montellin majalle) on viiden kilometrin nousu tunturiin.

Hessu oli suunnitellut joka päivälle erilaisen vaellusmahdollisuuden. Aamupalan ja retkieväiden tekemisen jälkeen kokoonnuimme Vuontispirtin pihassa klo 10 ja jokainen käveli halujensa ja vointinsa mukaisen matkan. Hessu johti pisimmän reitin kävelijöitä. Yleensä päivämätka oli 10-15 kilometriä. Pisin vaellus oli Pallakselta Vuontispirtille 19 km, Taivaskerolla poikenneille tähän tuli vielä pari kilometriä lisää. Allekirjoittanut laskeskeli kävelleensä kuudessa päivässä noin 75 kilometriä ja Maritan askelmittariin kertyi 130 000 askelta.

Kuva: Pentti Voutilainen

Kuva: Anne Weltner

Lappiin saapuessamme ruska oli vasta alkamassa ja viikon aikana huomasin kuinka värimaailma tunturissa muuttui. Jokainen kävelty kilometri oli vaivansa arvoinen. Erityisen upeina maisemina ja paikkoina mieleen jäivät Pallakselta laskeutuminen Vuontiksen suuntaan ja Särkitunturille käynti. Särkitunturin laella on pieni idyllinen lampi ja sieltä avautuvat mahtavat maisemat Särki- ja Jerisjärven yli Pallaksen suuntaan.

Särkitunturin reissulla poikkesimme taiteilija Veli Koljosen "hirsilinnassa" ihailmassa hänen Lappi-aiheisia maalauksiaan. Koljonen on rakentanut linnaansa 40 vuotta ja kokoa sillä tällä hetkellä on noin 1000 neliötä. Taiteilija lauloi meille pianon tai kanteleen säestyksellä tuttuja lauluja. Myös Koljosen koira yritti soittaa pianoa.

Matkalla Pallaksen Taivaskerolle

Matkalla Varkhaan kodalle poikettiin opastetulta reitiltä

Kodalla oli mukava huilata, paistaa makkaraa ja jutella kuulumiset

Nousu Vuontiskerolle

Kiipeämässä Taivaskerolle, jossa sytytettiin 1952 Helsingin Olympialaisten olympiatuli

Pikkujoulu 2022

Vietimme pikkujoulua Kuopion kaupunginteatterissa 12.11. Katsoimme musikaalin ”Huomenna minä lähdän”. Tarina kertoi Hilda Kuusisesta, joka lähti Amerikkaan vuonna 1914. Vahvan ja itsenäisen naisen tarina sisälsi romantiikkaa, huumoria ja suuria tunteita. Saimme kuulla 14 hengen orkesterin ja yli 20 hengen kuoron svengaavaa musiikkia ja upeita balladeja. Musikaalin oli kirjoittanut Kari Heiskanen ja musiikki oli Mika Paasivaaran säveltämä. Kaikkiaan meitä oli 20 henkeä. Esityksen jälkeen ruokailimme paikallisessa ravintolassa.

SUUNNITELMISSA – TULEVAT TAPAHTUMAT

Pikkujoulu la 1.12.2023 klo 14:00 Varkauden kaupunginteatterissa – Baskervillen koira

Komediamestari Ken Ludwig on sovittanut Arthur Conan Doyleen klassikon vauhdikkaaksi ja hilpeäksi seikkailuksi. Näytelmässä ikoninen parivaljakko, Sherlock Holmes ja tohtori Watson seikkailevat Baskervillen kartanossa ja sitä ympäröivillä nummilla.

Paholaismaisen koiran pelätään palanneen piinaamaan paikkakunnan ihmisiä ja Sherlock Holmesia pyydetään tutkimaan tuoreinta Baskervillen suvun edustajan kuolemaa. Onko kyseessä yliluonnollinen tapaus? Kun suvun perijä saapuu Amerikasta kartanoon, on taas yhden Baskervillen henki uhattuna. Pian Sherlock Holmesilla ja tohtori Watsonilla onkin ratkottavanaan sangen visainen arvoitus!

Komedia vilisee mitä hulvattomampia henkilöitä. Tarina kasvaa vauhdikkaaksi ja hilpeäksi näytelmäksi, jossa viiden näyttelijän voimin näyttämölle pääsee lähes 40 henkilöä. Näytöksen kesto 2h 15min.

Näytöksen jälkeen ruokailu Kaks Ruusussa. Paketin hinta 47€. Mikäli alle 20 osallistujaa, buffetrugailu teatterin baarissa (sisältää väliaikatarjoilun), jolloin pakettihinta on 45€.

Ilmoittautuminen: 10.11.2023 mennessä: risto.smolander@gmail.com tai puh. 0500 278 627

Maksu 47€/henkilö 10.11.2023 mennessä tilille:

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura

F113 5494 0920 0645 34

Viesti: Pikkujoulu ja osallistujan/osallistujien nimet

Vuosikokous 2024

Suunniteltu pidettäväksi Hämeenlinnan panssarimuseossa huhtikuussa. Lisätietoa kevään jäsenkirjeessä, kotisivuilta ja FB:sta.

Kesäretki 2024

Suunnitelmassa retki Tuusniemen Rotkolaaksoon, jossa rantakalaa ja nuotiokahvit. Lisätietoa kevään jäsenkirjeessä, kotisivuilta ja FB:sta.

Muistathan ilmoittaa muuttuneet nimi- ja osoitetietosi!

Osoite: WS-Sukuseura / Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Puh. 044 5928 697 / txt-viesti tai voit jättää viestin vastaajaan

VANHOISTA LEHDISTÄ POIMITTUA

Savon Sanomat 17.1.1916

VIINAPOLTTIMO HÄVITETTY LEPPÄVIRRALLA

Salaviinapolttimon hävittivät Heinäveden poliisikonstaapelit Malkki ja Ikäheimonen Leppävirran pitäjän Huovilansalmen kylässä tilan no 3 maalla sijaitsevasta August Voutilaisen torpasta kuluvan kuun 9 päivää vasten yöllä. Viranomaisten saatua vihiä tehtaasta, joka huhujen mukaan lienee ollut käynnissä pitemmän aikaa ja josta "iloliemi" virtasi Heinävedenkin rajakyltiin, menivät he tiedusteluretkelle ja osuivatkin torppaan hyvään aikaan. Tarkastettua ensin torpan saunan ja muut ulkorakennukset tulivat he asuinkartanolle, jonka ikkunat olivat ulkoapäin loimilla peitetyt, mutta vilkkui loimien välistä kumminkin tuli tuvasta. Aavistaen, että tuvassa oli jotain tekeillä alkoivat he vaatia ovea, joka oli sisäpuolelta lukittu, avattavaksi. Ovi ei tahtonut hevillä aueta ja vasta kovien vaatimusten jälkeen avattiin se. "Tehtailija" oli tuvan liedeltä nostanut juuri lattialle höyryävän viinapadan siihen kuuluvine hattuiineen ja torvineen. Tarkastettaessa torppaa löytyi tuvan sillan alta ja ruokasuojasta kaksi tynnyriä eli noin 100 litraa juuri keitettäväksi valmista rankkia, joka tietenkin aiottiin viinaksi valmistaa. Rankin sekä tehtaan kalusto joutuivat tuhon omaksi ja "tehtailija" August Voutilainen pidätettiin.

(Savon Sanomat 28.4.1916, August tuomittiin 1kk 14 päivän vankeuteen.)

Kainuun Sanomat 12.2.1938

OVELA PETKUTUS JUUASSA - VARAS TILASI METSÄTYÖNJOHTAJAN NIMISSÄ YHTIÖLTÄ 10 000 MARKKAA

Viime perjantaina aamupäivällä soitettiin Kymi-yhtiön konttoriin Joensuussa, että metsätyönjohtaja J. Räsänen Juuassa oli pyytänyt 10 000 markkaa rahaa palkkojen maksamista varten. Rahat lähetettiin tulemaan linja-autossa Juukaan.

Viime tiistaina sattui sitten metsätyönjohtaja J. Räsänen käymään Joensuussa. Tällöin selvisi vasta, ettei Räsänen ollut pyytänyt mitään rahaa. Keskiviikkona ilmoitettiin asia poliisiviranomaisille, jotka toimittivat tiedusteluja ja syylliseksi epäiltynä pidättivät samana päivänä Kaavilta kotoisin olevan työmies Paavo Hannes Voutilaisen. Toimitetuissa kuulusteluissa Voutilainen tunnustikin anastaneensa puheena olevat 10 000 markkaa.

Savon Sanomat 5.8.1930

VIINATEHDAS HÄVITETTY JA PIRTUA TAKAVARIKOITU SIILINJÄRVELLÄ

Elokuun 1 päivää vasten yöllä löydettiin Siilinjärven Pöljän kylän Ylimäisen salolta suurenlainen viinatehdas, jossa oli rankkia noin 300 litraa. Poliisikonstaapeli Martikainen asettui työmiesten Antti Rissasen ja Kalle Voutilaisen kanssa viinatehtaalle vahtiin. Kun jonkin aikaa odotettiin, saapuivatkin tehtaalle työmies Eero Kejonen Pöljältä ja Eljas Voutilainen Maaningalta, jotka ilmoittautuivat keittäjiksi. Tehdas hävitettiin ja keittäjät joutuvat oikeudessa vastaamaan luvattomasta ammatistaan.

TERVETULOA JUHLIMAAN TAI KOKOUSTAMANA KOTISEUTUKESKUS TYYSKÄÄN VARKAUTEEN

Sukuseuran hallitus on pitänyt muutamia kokouksia Tyyskässä, jota ylläpitää Warkaus-seura. Hallituksemme jäsen Päivi Kankkunen toimii seurassa sihteerinä ja tilavuokrastaavana.

Aivan Varkauden keskustassa kaiken lähetyvillä mutta kuitenkin omassa rauhassa. Tiloja on vuokattavissa ympäri vuoden niin päärakennuksessa kuin sivurakennuksen Väentuvassa. Sivurakennuksessa on osin katettu tilava sisäpiha, jossa on mahdollista järjestää monen moista. Kotiseutukeskus Tyyskän piha on tasainen, ja rakennuksiin on esteetön pääsy. Piha-alueen portin vieressä on pieni parkki, ja viereisen kaupungintalon parkkipaikat Ahlströminkadun varrella ovat käytössä.

<https://warkaus-seura.fi/etusivu>

STALININ VAINOJEN UHRIT

Noin 30 000 suomalaista muutti siirtolaisiksi tai loikkasi itärajan taakse vuoden 1917 vallankumouksen ja toisen maailmansodan välisenä aikana. Tuhansia heistä vangittiin pakkotyöleireille ja teloitettiin 1930-luvun vainovuosina.

Siirtolaisinstituutin siirtolaisrekisterissä on tietokanta, joka perustuu Eila Lahti-Argutinan vuonna 2001 ilmestyneeseen kirjaan ”Olimme joukko vieras vain”. Sieltä pystyy nimihauulla etsimään henkilöitä. Voutilaisia sieltä löytyy viisi ja Smolandereita neljä.

Hiskias Matinpoika Voutilainen (Voutila) s. 4.5.1895 Liukkola, Mikkelin lääni.

Antti Pekanpoika Voutilainen s.25.3.1897 Leppävirta, Petronmäki, loikkasi 1932, asui Karjalan Äänisenrannan Lohijärven piirissä, metsätyöläinen, vangittiin 23.3.1938, ammuttiin Petroskoissa 2.10.1938.

Erkki Voutilainen, loikkasi 1921, sotakoulussa 1921-1924, erotettiin palveluksesta, asui Leningradissa, satamatyöläinen, myöhemmin Kontupohjassa, karkasi takaisin Suomeen..

Juho Juhonpoika Voutilainen s. 17.6.1896 Tuusniemi, loikkasi 1932, tuomittiin kolmeksi vuodeksi 1933, ammuttiin Solovitskin saarilla 1837.

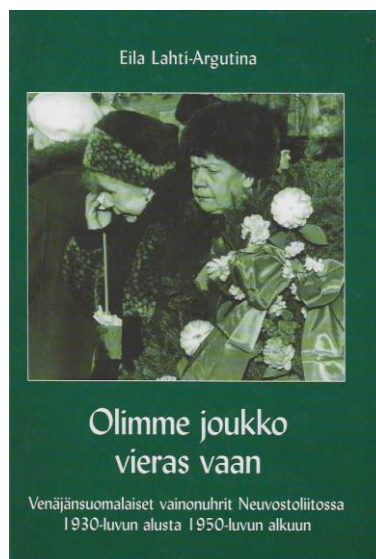
Otto Antinpoika Voutilainen s. 30.4.1903 Kuusjärvi, asui Leningradissa, konemies, vangittiin 4.12.1937, ammuttiin Leningradissa 18.1.1938.

Aatu Pekanpoika Smolander s. 3.2.1895 Polvijärvi, tuomittiin 10 vuodeksi, kuoli Petroskoissa 1.3.1943.

Erkki Matinpoika Smolander s. 15.10.1885 Varpaisjärvi, tuli Kanadasta 1931, asui Karjalan Aunuksen piirin Interposjolakissa, metsätyöläinen, vangittiin 14.12.1937, ammuttiin 20.1.1939 Karhumäessä

Gunnar Juhonpoika Smolander s. 1915, nosturinkäyttäjät, asui Sverdlovskin Nizhini Tagilissa, vangittiin 16.12.1937, ammuttiin 8.2.1938 Jekaterinburgissa.

Heikki Ollinpoika Smolander s. 10.5.1906 Tuusniemi, loikkasi 1932, tuomittiin paluuyrityksestä kolmeksi vuodeksi karkotettavaksi, asui Omskin alueen Soddnikovin piirin Tamborkassa, kolhoosilainen, vangittiin 12.11.1937, tuomittiin 10 vuodeksi.

RUNOJA

Muistoissani

Ajattelin sinua, istuisitpa
tuossa tuolissa vierelläni,
miten vähäksi jäikään
yhteiset hetket.

Nyt olisi aikaa antaa
tämä lempeän viipyvä hetki,
otsallesi suukko painaa
käsistä kiinni pitää.

Katseeni, hymyni
kaikki ajatuksenikin kanssasi jakaa.
Tiedän että anteeksi annat
rakastat ja hyvyydellä minua kannat.
Kiitoksella sinua muistan, vielä
monen monta viipyvää hetkeä.
Rakas Äitini!

Ulla-Maija Voutilainen

Parempi elämä

Anna innostuksellasi
puhti elämälle.
Näe katseellasi pidemmälle.
Tunne tunteesi aitoina,
rohkeudella.
Ymmärrä rakkaudella ja
kuule sydämelläsi
syvemmälle.

Ulla-Maija Voutilainen

Peppi

Tulit kuin kevät
pitkän talven jälkeen.
Pieni ihmisnappu, pakahtuu sydän,
kun katson sinuun.
Rusoposki, nöpönenä, suusi suppu.
Laulu kuuluu enkelten
soitto hopeatorvista.
Kaunein tyttö päälle maan
löytyi Jorvista.
Peppi on parhain kaikista kukista
äidistä, isästä, siskosta, mummista, ukista.
Kiertyy kankea ukkikin sykerölle
pienen käden pikkusormen ympärille,
kaikkea hyvää tälle, tyllerölle.
Jos herkkä on mieli, sen aistii, näkee
ympärilläs hyvää on haltijaväkee.
Rakkautta ensisilmäyksellä!

ukki Kalevi Voutilainen

Kihlaparille

Säilyköön sydämässänne
kallisarvoinen muisto
kaikista hyvistä asioista
mitä elämässänne tulee olemaan.
Kaikki hyvät lahjat varttukoot teissä
ja olkoon elämässänne iloa
niin paljon, että ne joita
rakastatte, tulevat teistä iloiseksi.
Ja jokaiseen juhlaan riittäköön niitä
jotka sanovat teille: Ihanaa että
olette olemassa!

mummi Ulla-Maija Voutilainen

JÄSENASIAA - Sukuseuraan liittyneet uudet jäsenet ja tietoomme tulleet poisnukkuneet

UUDET JÄSENET

Margit Ylänen, Järvenpää
Marja Rinkinen, Vantaa
Eija Sutinen, Varkaus
Toivo Miettinen, Tuusniemi
Jaana Voutilainen, Kuusamo
Kari Eloranta, Jyväskylä
Matti Tossavainen, Vantaa
Tuula Smolander, Joensuu
Jarkko Toivanen, Paakkila

POISNUKKUNEET

Rauha Voutilainen, Nilsinä
Väinö Voutilainen, Kuopio
Paavo Foudila, Tampere
Maila Voutilainen, Joensuu
Sirkka Tähtinen, Helsinki
Veijo Voutilainen, Helsinki
Tove Skutnabb-Kangas, Lund
Mirjam Smolander, Kuopio

Tove Skutnabb-Kangas 6.7.1940-29.5.2023

Sukuseuramme jäsen Tove Skutnabb-Kangas lähetti vielä huhtikuussa viestin, jossa kertoi kuulumisiaan. Hän valitteli, ettei pääse sukkokoukseen ja kertoi olevansa Suomeen yhteyksissä sähköisesti.

Tove oli kansainvälisesti tunnetuimpia suomalaisia kielitieteilijöitä. Hän oli uupumaton monikielisuuden tutkija ja puolestapuhuja. Hän työskenteli useissa yliopistoissa ulkomailla. Vuonna 1979 hän muutti Ruotsiin.

Tove oli ahkera ja tuottelias tutkija ja hänen kirjojaan ja artikkeleitaan on käännetty useille kielille. Useat kirjansa hän kirjoitti yhdessä miehensä Robert Philipssonin kanssa.

Toven äiti Aura oli omaa sukua Voutila Maaningalta (sukukirjan taulu 1621)

JA TAAS TULI JOULU (katkelma Aino Grundströmin kirjoituksesta Røykkylä vuodelta 1976)

Me harjoittelimme joululauluja: ”Enkeli taivaan lausui näin, miks` hämmästyitte säikähtäin...”

Seiso siinä minun vasemmalla puolellani, sanoi isä Lennulle. Joko sinä osaat oman äänesi? Lauletaanpas vielä kerran. Ennu lauloi kolmatta ääntä ja isä säesti harmonilla. Kyllä Ennu sen jo osasi. Me kaikkihan sen osasimme, kun me kuuntelimme, kun isä opetti sitä Ennulle.

Laula sinä, Elle, toista ääntä yksinäsi, niin Aino saa vahvistaa ensimmäistä ääntä. Sopraano saa olla minun vasemmalla puolellani. Tule, sinä Elle, tähän minun tyköni: Taikka...voisit sinä oikeastaan sittenkin olla vähän kauempana ja laula vain hyräillen! Niin isä meitä opetti ja harjoitti niitä lauluja laulamaan kuorossa.

Sitten me harjoittelimme kaikki ne joululaulut, joita siellä juhlassa piti laulaa. Røykkylän lapset tulivat meidän kanssa laulamaan. Siten meillä oli isompi kuoro.

Nouse sinä, Valma, tuolille, kun sinua ei muuten näy! Sanoi isä Valmalle. Valmahan oli vasta kolmen ja pieni vielä.

Kun joulupäivä sitten tuli, niin äiti puki meille kaikille valkoisen merimiespuvun päälle. Äiti ompeli ne siitä valkoisesta lippukankaasta, jonka isä yhtenä päivänä toi sieltä Kiviniemen kaupasta. Äiti ompeli niihin siniset kaulukset ja niissä oli valkoisia rantuja. Ne rannut olivat kapeata kanttinauhaa.

Meillä tyttöillä oli vekkihame ja pojilla pienet polvihousut. Me olimme oikein hienoja. Sitten äiti silitti lettinauhat oikein sileiksi ja pani minulle kaksi ja Valmalle yhden. Valman tukka oli vielä niin lyhyt, ettei sitä voinut letittääkään. Mutta sievän rusetin siihen voi panna.

Isä pani pyhäpuvun päälleen ja patiinit jalkaan ja isäkin oli oikein hieno. Sitten me menimme sinne Vullille, missä ne juhlat olivat. Ja se harmooni vietiin meiltä myös sinne Vullille.

Vullilla oli niin paljon ihmisiä, että me emme meinanneet mahtua sisälle. Kun me olimme niin pieniä, niin me näimme vain niitten ihmisten hameet ja housut. Se Vullin setä ja ne kaikki muut ihmiset olivat oikein kilttejä. Ne antoivat meille namusia ja hyvää mehua ja kaikenlaista hyvää.

Sitten me lauloimme ja isä soitti sitä harmoonia ja ne muutkin soittivat, ne jotka osasivat, Ja kaikilla oli oikein hauskaa. Iso joulukuusikin siellä Vullilla oli ja paljon kynttilöitä. Sitten me menimme kotiin odottamaan joulu-ukkoa.

Sinä jouluna oli isä saanut meillekin ihan oikean joulukuusen. Kun joulu-ukko oli käynyt ja tuonut meille jokaiselle paketin ja me olimme leikkineet niitä joululeikkejä ja laulaneet niitä joululauluja ja syöneet jouluruokaa, niin sitten levättiin ja maisteltiin niitä joulunamuja ja isä kertoi äidille:

Tapasin siellä Vullilla yhden kuoromiehen ja kun hän kuuli meidän kuorostamme, niin hän sanoi: ”Laulu taitaa olla teidän perheessä oikein elämänmuoto.”

Niinpä voidaan sanoa, oli isä siihen sanonut. Me laulamme kevään ihanuuden ja kesän kauneuden ja hurman. Me laulamme syksyn sateet ja talven pakkaset. Ja me laulamme pirttiimme joulun, sen joka nurkkaan aina katosta lattiaan. Joulun odotuksen me laulamme pirtin seinähirsien jokaiseen rakoon. Laulu on meidän elämämme ydin. Lauluun me puemme ilomme ja kaipauksemme, poistamme sen mukana omat puutteemme ja murheemme. Laulu elää meissä. Laulu ja soitto.

Niin isä kertoi äidille ja meillä oli oikea joulu.

Lähetäjä:
WS-Sukuseura ry
Anaskintie 33

Itella Green

*Kiitos kuluneesta vuodesta
Rauhallista Joulua ja
Hyvää Alkavaa Vuotta 2024!*